

[Adam Møller.]

For befolkningen i de forsømte områder er det en stor belastning at skulle sende de unge uddannelsessøgende helt bort fra den landsdel, hvor de er vokset op, og hvor de har deres hjem, og det er ikke for stærkt sagt, at det af befolkningen i Sydvestjylland føles som en diskriminering.

Forslagets § 3 vil i Vestjylland blive opfattet som en kold skulder til de vide kredse, der i denne landsdel har gjort et betydeligt og uegennyttigt arbejde for at modne det politiske klima for handling i overensstemmelse med det forslag om placering af et universitetscenter i Ribe-Esbjergområdet, som planlægningsrådet for de højere uddannelser stillede allerede i 1967. Den første forudsætning for handling er at træffe en beslutning, og det forekommer mig rimeligt, at folketinget nu i denne samling træffer en beslutning om at oprette et universitetscenter i Ribe-Esbjergområdet. Jeg har tidligere fremhævet, at det langt fra er for tidligt at træffe en principbeslutning nu.

En række af de vanskeligheder, vi har med udbygningen af den højere uddannelse, skyldes vel i virkeligheden for sen og for dårlig planlægning, og disse erfaringer opfordrer ikke til fortsat ubeslutsomhed og mangel på rettidig planlægning. Jeg vil derfor henstille, at man under udvalgsarbejdet arbejder på at ændre lovforslaget således, at der træffes beslutning om placering af universitetscenteret i Sydvestjylland, og at der af undervisningsministeren nedsættes en planlægningsgruppe til at forberede det videre arbejde. De bevillinger, der vil være påkrævet til en sådan planlægningsgruppes arbejde, vil være som en dråbe i havet i forhold til de kæmpesummer, der anvendes i Østdanmark til universitetsformål, og beslutning om placering vil være helt gratis nu og vil på længere sigt spare betydelige summer både for staten og for det pågældende amt og de berørte bykommuner.

Jeg skal henstille, at udvalget tager disse synspunkter i betragtning og derved på

længere sigt undgår en fortsat forvriddning af uddannelsesmulighederne i den østlige og den vestlige del af landet.

Risgaard Knudsen: Spørgsmålet om udbygningen af universitetskapaciteten har i de seneste måneder været livligt kommenteret, og det er forståeligt ikke mindst på baggrund af de synspunkter, som bl. a. undervisningsministeren har forfægtet. Her på det sidste har ministeren ganske vist været i skred, men ikke tilstrækkeligt, og bag mig har jeg samtlige nordjyske socialdemokratiske folketingsmedlemmer, når jeg her i dag beklager, at der ikke i det foreliggende lovforslag siges noget virkelig konstant vedrørende bl. a. oprettelsen af et universitetscenter i Ålborg.

Undervisningsministeren burde i langt større udstrækning have tilgodeset de jyske universitetsinteresser, og vi står i høj grad uforstående over for, at regeringen er parat til i denne sag at tromle ministerens vilje igennem. Det bør imidlertid ikke ske. Derfor er der også grund til at udtale håb om, at de medlemmer af regeringspartiernes folketingsgrupper, der faktisk finder ministerens lovforslag uacceptabelt, må få held til, at vi her i tinget får en virkelig fri forhandling af lovforslaget.

Jeg skal heller ikke skjule, at det i høj grad er uforståeligt, at regeringen ønsker de nye universitetscentre prioriteret på en sådan måde, at der i realiteten bliver tale om at modarbejde de bestræbelser, som i hvert fald hidtil har været udfoldet for at opnå en spredning af befolknings- og erhvervsudviklingen og lige uddannelsesmuligheder for de unge landet over. Det af undervisningsministeren her i tinget den 14. marts i år fremsatte forslag til lov om centre for højere uddannelse var således også udtryk for, at ministeren allerede på daværende tidspunkt havde regeringens tilslutning til at prioritere universitetsudbygningen øst for Store-Bælt meget stærkt i forhold til udbygningen vest for Store-Bælt, og lovforslaget, som vi behandler i dag, er